

επιστήμονας

επιστήμονας, ο, η, το θηλ. και **επιστημόνισσα, η**, ουσ. [<αρχ. ἐπιστήμων], ο επιστήμονας. **1.** αυτός που είναι ειδικός σε μια τέχνη, σε μια εργασία, σε έναν κλάδο, νόμιμο ή παράνομο: «είναι επιστήμονας στη δουλειά του || είναι επιστήμονας στο κλέψιμο». **2.** (και για τα δυο φύλα) που είναι ειδικός στα ερωτικά: «αυτός είναι επιστήμονας στο γαμήσι || αυτή είναι επιστήμονας στο τσιμπούκι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας